

نظرخواهی در باره درس هنر در مدارس راهنمایی

تئیه شده در واحد ارزشیابی سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی

معرفی مقاله

مقاله حاضر که در ارتباخ با دوین هنر در مدارس راهنمایی تئیه گردیده است، نظرخواهی از سلطنتی که تمرینات این درس را بهجه دارند، و معرفی نظرخواهی از روش‌های مطالعه این درس، تدوین آن است که در حقیقت از نظر اینچهار کیفیت‌های را که این درس با آن مواجه است بشناسد، و، راهنمایی که مبتدا بر کار و مصلحت این درس سربران آن ارائه می‌نماید، پیگوئیکن بر طرف کردن این نایابیها، و گزارانی بهتر سوابع تخصیص اتفاق بروای این درس را تضمین نماید.

این مقاله را واحد ارزشیابی سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی تئیه شده و پس از طرح مختصر مذاکرات این اتفاق که مورد بررسی گردیده اند و نظرات آنها را می‌توان سمع کرد و بالاخره، پیشنهادهای را که این افراد برای پیگیران گمینه سلطنت هنر طرح نموده اند، ارائه می‌نماید. صرف نظر از نایابیهایی که این مقاله طریق مطلع گردید این سواله و راه حلهاست که بروای آن دستور دارد من تواند پیشنهادهای اول و دوی این برنامه‌ریزی را در میان مطالعه این درس و مطالعه این درس را در میان مطالعه این درس و مطالعه این درس مشکل مدد ننماید.

لیکن به کمک پژوهشگران علاقه‌مند دیگر این اتفاق نیز می‌تواند در میان مطالعه این درس و مطالعه این درس تغییر گردد، و راهنمایی این درس را که این امر را ایجاد کرده،

به منظور بی بردن به چگونگی آموزش درس هنر در مدارس راهنمایی کشور، بررسی کوتاهی توسط واحد ارزشیابی سازمان پژوهش و برنامه ریزی آموزشی انجام شده است. مسائل این بررسی و نتایج به دست آمده از آن در این نوشتار مورد بحث قرار می گیرد.

ارائه مسئله

دلیل انجام این بررسی وجود مشکلاتی است که از طرق مختلف تو سطح معلمان و سایر دست اندر کاران در مورد آموزش هنر عنوان شده است. عمدۀ ترین این مسائل عبارتند از:

- ۱ — کمبود ساعات درس هنر در برنامه های درسی مدارس.
- ۲ — کمبود معلم متخصص در رشته هنر.

بدين سبب پرسشنامه هایی تهیه و سوالاتی جهت نیل به اهداف فوق تدوین شد، و توسط رؤسای مناطق آموزش و پرورش سراسر کشور و معلمانی که مشغول تدریس درس هنر در مدارس راهنمایی اند، تکمیل گردید. تعداد کل پرسشنامه های دریافتی ۶۴۸۵ است که تعداد ۳۰۵ مدیر پرسشنامه مربوط رؤسای مناطق و ۶۱۸۰ پرسشنامه مربوط به معلمان هنر است. به دلیل تنگی وقت تعداد ۲۱۵۴ پرسشنامه (حدود $\frac{1}{3}$) از ۶۱۸۰ پرسشنامه به طور تصادفی انتخاب و استخراج گردیده است.

مشخصات پاسخ دهنده‌گان

معلمان پاسخ دهنده (معلمان هنر) اغلب دارای مدرک فوق دیپلم اند و از ۲۰۵۹ نفر معلم هنر دیپلمه و فوق دیپلمه، ۱۳۱ نفر رشته تحصیلی هنر را گذرانده اند، و از ۹۰ نفری که دارای مدرک لیسانس اند، ۲۶ نفر در رشته هنر تخصص داشته اند. همچنین، از کل پاسخ دهنده‌گان، درصد مردان ۳۶٪/۵۸٪ و درصد زنان ۴۱٪/۶۴٪ بوده است.

ساعت تدریس هنر

در پرسشنامه های معلمان و رؤسای مناطق سوال مشترکی در باره کافی بودن ساعات تدریس هنر در هفته گنجانیده شده بود. در این مورد، نظر ۷۴٪ از رؤسای مناطق این است که یک ساعت تدریس هنر در هفته کافی نیست و ۶۹٪/۵ آنان ۲ ساعت در هفته را پیشنهاد نموده اند؛ نظر معلمان هنر نیز بدين صورت است: یک ساعت: ۱۲٪/۱، دو ساعت: ۷٪، سه ساعت: ۹٪، چهار ساعت: ۴٪/۳ و ۳٪/۶ نیز پاسخ نداده اند و توضیح داده اند که در صورت تغییر یافتن وضع فعلی و کیفیت بهتر، به ساعت هنر اضافه شود.

یکی از دیرانی که افزودن ساعت هنر را بی تأثیر دانسته چنین توضیح داده است که از این ساعات به عنوان فوق العاده درس ریاضی استفاده می شود. این مسئله قابل تأمل است چرا که ضمن تأیید فرضیه مبنی بر افزودن ساعت درس هنر، به این مسئله مهم اشاره شده که معلمان، رویه هر فته، این درس را جدی نمی گیرند و از ساعت هنر برای دروس دیگر استفاده می کنند. اگر آن اهمیتی که باید به این رشته درسی داده شود از ابتدادر نظام آموزشی مطرح می شد، به این درس کم توجهی نمی شد. بنابراین، افزودن ساعت هنر حتماً باید با تغییر برنامه ریزی در کل کیفیت تدریس توأم باشد.

علاقة دانشآموزان

در مورد علاقه و پشتکار دانشآموزان به رشته های هنری، معلمان چنین نظر داده اند: ۶۳٪/۷۴ از دانشآموزان به رشته نقاشی، ۵۹٪/۰۵ به رشته کاردستی، ۳۸٪/۶۷ به رشته تئاتر، ۳۷٪/۹۸ به رشته سرود، ۲۵٪/۱۴ به رشته خوشنویسی، ۱۰٪/۳۵ به رشته داستان، و ۵٪/۷۶ به رشته سینما علاقه دارند.

از آنجا که اکثر پاسخ دهنده‌گان علاقه دانشآموزان خود را به بیش از یک رشته هنر تشخیص داده اند، لذا هر پرسشنامه بیش از یک پاسخ دارد و مجموع درصدهای این سؤال از ۱۰۰ بیشتر است.

شرکت معلمان در کلاسهای کارآموزی

در مورد اینکه معلمان مایل به شرکت در کلاسهای کارآموزی هنر هستند یا نه، ۵۸٪ پاسخ مثبت و ۴۰٪ پاسخ منفی داده اند. نیز پاسخ نداده اند. افرادی که پاسخ مثبت داده اند تامین وسیله ایاب و ذهاب را مذکور شده اند. همچنین، در پاسخ به این سؤال که: «آیا در مدرسه شما فرد با تجربه در امر هنر وجود دارد که صلاحیت اخلاقی و عملی داشته باشد؟» ۴۲٪ از معلمان پاسخ مثبت و ۴۵٪ پاسخ منفی داده اند. نیز پاسخ نداده اند. افرادی که پاسخ مثبت داده اند: جمعاً ۷۵۷ نفر را در تدریس هنر با صلاحیت دانسته اند.

تعداد مدارس راهنمایی، کلاسهای راهنمایی، و معلمان درس هنر

در این مورد آمار جمع آوری شده به این شرح است:

تعداد مدارس راهنمایی: ۷۷۸۴، تعداد کل کلاسهای مدارس راهنمایی: ۴۵۵۹۲، تعداد

کل معلمانی که فقط به تدریس درس هنر مشغول‌اند: ۱۰۲۴ نفر.

کلاسهاي بدون دبير

در مورد این سؤال که: «آيا به علت نبودن معلم هنر کلاسها بدون دبير می‌مانند؟» ۱۱/۱۵٪ از رؤسای مناطق پاسخ مثبت و ۸۵/۲۵٪ پاسخ منفی داده‌اند؛ تعداد کلاسهاي بدون معلم ۸۷۸ عدد ذکر شده است.

تدریس دروس غیر از هنر

۹۰ درصد از رؤسای مناطق به این سؤال که: «آيا معلمانی در منطقه شما هستند که علاوه بر تدریس هنر به تدریس دروس دیگری مشغول باشند؟» پاسخ مثبت و ۸٪ پاسخ منفی داده‌اند؛ تعداد کل این معلمان ۵۵۸۴ نفر است.

همچنین، ۹۱٪ از معلمان پاسخ دهنده تدریس دروس دیگری بجز هنر را به عهده دارند و ۴٪ از آنان فقط به تدریس هنر می‌پردازنند.

در مورد علل این سئله که چرا معلمان علاوه بر هنر، دروس دیگری تدریس می‌کنند، دلایلی به شرح زیر آمده است:

۱ – به دلیل کمبود متخصص (نظر ۴۵٪ از اظهار نظر کنندگان).

۲ – به دلیل پرشدن ساعات موظف دبیران؛ چون در غیر این صورت، معلمان بیکار می‌مانند.

۳ – به دلیل پراکندگی مناطق و فاصله مدارس شهری و روستایی.

۴ – به دلیل اینکه قبله هنر در برنامه آموزشی رشته علوم انسانی در مراکز تربیت معلم وجود داشت و به آنان آموزش هنر داده می‌شد، به همین جهت اکنون از معلمان علوم انسانی برای آموزش هنر استفاده می‌شود.

۵ – به دلیل کمبود نیروی انسانی.

۶ – به دلیل جنگ تحمیلی و اعزام معلمان هنر به مناطق دیگر.

۷ – به دلیل دستور اداره کل که خواسته‌اند از مریبان پرورشی استفاده شود.

۸ – به دلیل نبودن دبیر زن برای تدریس هنر.

پیشنهاد برای جبران کمبود معلم هنر

- حدود ۸۰٪ از رؤسای مناطق اظهار داشته‌اند در صورت افزایش ساعت تدریس هنر با کمبود معلم مواجه خواهند شد. برای رفع این مشکل پیشنهادهای زیر را نموده‌اند:
- ۱— به عقیده ۶۰٪ از اظهار نظر کنندگان، می‌توان با دایر نمودن کلاس‌های کار آموزی حتی المقدور تسبیت به رفع کمبود معلم هنر اقدام کرد و از معلمان علاقه‌مند به رشته هنر جهت آموزش دیدن استفاده نمود.
 - ۲— از معلمانی که آشنایی کامل با هنر دارند امتحان شود تا فقط به تدریس هنر بپردازند.
 - ۳— دعوت از کلیه معلمان علاقه‌مند و با تجربه در این رشته و تشکیل کلاس‌های باز آموزی جهت تعلیم ویژگیهای هنر در اسلام و تربیت نیروهای شایسته‌ای برای تعیین خطوط اصلی هنر در کلاس برای دانش آموزان؛ به علاوه، کار مستمر در این جهت با دانش آموزان.
 - ۴— گنجاندن رشته‌ای بنام هنر در مراکز تربیت معلم.
 - ۵— اجرای شدن درس هنر برای دانشجویان دانشسراهای تربیت معلم.
 - ۶— تاسیس انسیتیووهای هنری در سراسر کشور.
 - ۷— افزایش سهمیه رشته هنر جهت خدمت در مناطق محروم.
 - ۸— تربیت افرادی به صورت مدرس هنر به وسیله دستگاههای مسئول آموزش و پرورش جهت انجام منظور فوق و یا شناسایی افرادی که ذوق و سلیقه در هنر دارند و به کار گرفتن آنان به صورت حق التدریس.

همچنین، نظرات کلی دیگری به شرح زیر مطرح شده است:

- ۱— درس هنر قبل از دوره راهنمایی در مقطع ابتدایی بسیار نامفهوم است. هنر را باید از ابتدایی شروع نمود.
- ۲— معلمان هنر هیچ منبعی درباره هنر ندارند، باید روش تدریسی که در حقیقت منبعی برای معلم باشد در اختیارش قرار داد. مقاله بسیار خوبی از خواهر زهرا رهنورد در مورد هنر و هنرمند در کتاب جنگ سوره، شماره چهارم، وجود دارد که می‌تواند مورد استفاده قرار گیرد.
- ۳— تربیتی اتخاذ شود که مدرسان هنر بتوانند از موزه‌های هنری و آثار باستانی بازدید نمایند تا موجب تشویق آنان گردد و سبب خلاقیت روحیه هنری آنها شود. کتابهای اول و دوم و سوم راهنمایی جداگانه چاپ و مطالب آن پر محتواتر گردد.
- ۴— خوب است که همراه برنامه و هدف، وسیله هم توأمًا آمده شود.
- ۵— برای هر شاخه از هنر در هر منطقه یک نفر با ذوق و استعداد تربیت شود و درس هنر به صورت فوق برنامه به وسیله این افراد اجرا گردد تا دانش آموزان در هر رشته هنری که ذوق و

استعداد دارند، در خارج از ساعت درس در محلی مناسب به یادگیری هنر زیر نظر استاد مربوط بپردازند.

۶— با وجود اینکه کتابهای ابتدایی از کلاس دوم تأکید بر نوشتن با خط نستعلیق دارند، متأسفانه در اکثر شهرها و بیشتر مدارس ابتدایی به این امر توجه نمی‌شود و دانش آموزان با خط کتابی می‌نویسنند. حتی گاهی اگر داشت آموز بخواهد با خط نستعلیق بنویسد، آموزگاران مانع می‌شوند.

۷— در حال حاضر درس هنر در مدارس راهنمایی نه تنها بازده آموزشی ندارد و نه تنها در راستای هنر اسلامی نیست، بلکه پرکننده ساعات خالی تدریس معلمان شده است؛ بنابراین، چون معلمانی که به این ترتیب به کلاس می‌روند خود اطلاعاتی در زمینه درس ندارند، وقت را به بطالت می‌گذرانند و طبعاً این امر موجب بدآموزی خواهد شد.

۸— ساعت تدریس هنر اگر در وضع فعلی، که در جهت شکوفایی استعدادهای هنری نیست، اضافه شود، مشکلی را حل نخواهد کرد؛ ولی در صورت جهت دادن به درس هنر البته یک ساعت کافی نیست.

۹— تدریس هنر در روستاهای کارآبی ندارد، چون دیگر متخصص وجود ندارد یا اگر هم باشد نمی‌تواند اصلاً به تدریس درس هنر بپردازد.

۱۰— وزارت آموزش و پرورش در امر آموزش هنر باید به دو مستله توجه کند:
الف) دادن شخصیت و استقلال واقعی به مساده درسی هنر و وارد کردن آن در لیست دروس کتبی.

ب) دادن مجوز از سوی وزارت آموزش و پرورش برای استفاده از هنرمندان محلی به صورت حق التدریسی، بدون در نظر گرفتن مدرک تحصیلی و تنها بر اساس مهارت‌های هنری آنها.

نتیجه

۱— ۸۹۱ معلم از کل ۲۱۵۴ معلم پاسخ دهنده، منحصرآ به تدریس هنر اشتغال دارند، ولی رشته اختصاصی آنها هنر نبوده و به دلیل علاقه و تجربیات شخصی بدین امر پرداخته‌اند. این افراد ۴۱٪ از کل پاسخ دهنگان را تشکیل می‌دهند. چون تعداد کل کلاس‌های راهنمایی ۴۵۵۹۳ کلاس است، بنابراین، به طور متوسط، برای هر ۵۰ کلاس یک معلم هنر وجود دارد.

۲— ۱۳۳ معلم که رشته تحصیلی آنها هنر است نیز فقط به تدریس هنر اشتغال دارند، که ۶٪ کل را تشکیل می‌دهند. در نتیجه، برای هر ۱۰۰۰ کلاس، ۳ معلم متخصص وجود دارد.

۳— تعداد ۱۱۳۰ معلم، در هنر تخصص هنر ندارند و علاوه بر هنر به تدریس درس دیگر نیز اشتغال دارند، که این امر به دلیل کمبود ساعت تدریس آنها است، این افراد ۵۳٪ کل را تشکیل می‌دهند.

۴— با توجه به آمار فوق، دسته سوم بیشترین تعداد را به خود اختصاص داده است. این مسئله میان این نکته است که اکثریت معلمان درس هنر تجربه‌ای در مورد هنر ندارند و فقط برای پر کردن ساعت موظف به این امر اشتغال دارند. در نتیجه، این یک ساعت درس هنر، ساعت بر باری نیست و کیفیت مطلوبی ندارد.

۵— از کل معلمان بین یک تا پنج سال سابقه تدریس دارند و از تجربه زیادی نیز برخوردار نیستند. در نتیجه، نه تنها با کمبود دیر متخصص مواجهیم، بلکه به دیر مجرب و با سابقه هم نیازمندیم.

۶— اکثر پاسخ دهنده‌گان نسبت به کم بودن ساعت تدریس هنر معرض بوده‌اند: ۸۲/۳٪ آنها دو ساعت و حتی بیشتر از آن را برای تدریس پیشنهاد نموده‌اند. تنها ۱۳/۶٪ همان یک ساعت را کافی دانسته‌اند. موافقان افزایش ساعت تدریس خواهان آن‌اند که، در مرحله اول، کمبود معلم متخصص بر طرف شود و محتوای کتاب و برنامه هنر نیز غنی‌تر و بهتر شود، سپس ساعت تدریس افزایش یابد تا اینکه نتیجه مطلوب حاصل گردد.

۷— ۶۰٪ از اظهار نظر کنندگان، پیشنهاد تشکیل کلاس‌های کار آموزی نموده و حدود ۶۰٪ از پاسخ دهنده‌گان نیز اظهار تمایل به شرکت در این گونه کلاسها نموده‌اند. حدود ۷۵۷ نفر نیز به عنوان افراد با صلاحیت در امر هنر معرفی شده‌اند که می‌توان از آنها در امر تدریس درس هنر پاری جست.

۸— علاقه اکثر دانش آموزان (۶۳/۷۴٪ از کل دانش آموزان) به رشته نقاشی، لزوم تربیت دیر را در این رشته هنری، بیش از پیش، نشان می‌دهد.